

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35903

за изменение в частта за разноските

гр. София, 17.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
закрито заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **12800** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на процесуалния представител на директора на ДОДОП – С., с която се иска изменение в частта за разноските на Решение № 10247 от 16.03.2026 г., постановено по адм. дело № 12800 от 2025 г. по описа на АССГ, 67-ми с-в. С решението е осъден жалбоподателят да заплати на НАП, на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето от ДОПК (ред. изм. - ДВ, бр. 17 от 2026 г.), във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, по 200,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ и ВАС, включително за юрисконсултско възнаграждение пред настоящата инстанция, с оглед фактическата и правна сложност на делото, броя на съдебните заседания и обема на материалите по делото, или общо 600,00 лева за процесуално представителство пред три съдебни инстанции.

С молбата се иска изменение на решението в частта за разноските, като се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 900,00 лева общо, или 7 822,77,00 евро, за две съдебни инстанции, на основание Наредба № 1 от 09.07.2004 г. на Висшия адвокатски съвет. В тази връзка ответникът счита, че следва да бъде определено допълнително юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 300,00 лв. общо за всички инстанции, след приспадане на вече присъдените с решението в размер на 600,00 лв. Твърди се, че при постановяване на предходното съдебно решение на АССГ и решението на ВАС е била в сила предишната разпоредба на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в редакцията преди ДВ бр. 17 от 2026 г.

Постъпило е становище от жалбоподателя, с което възразява срещу исканото изменение на решението в частта за разноските.

На основание чл. 176а, ал. 1 от АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В случая искането за изменение на решението в частта за разноските е направено в законовия срок, на 02.04.2026 г., при съобщаване на решението на 19.03.2026 г. Представен е списък на разноските от процесуалния представител на директора на ДОДОП - С., което представлява задължителна положителна процесуална предпоставка съгласно приетото с Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6 от 2012 г. на ОСГТК на ВКС. Следователно искането е процесуално допустимо и следва да бъде разгледано по същество.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Съгласно изменението на разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК с ДВ бр. 17 от 13.02.2026 г., на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. В настоящото производство претенция за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение е предявена от ответника с молба от 17.02.2026 г., тоест след изменението на цитираната разпоредба. Поради това в частта относно настоящото съдебно производство молбата за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна.

По отношение на предходните съдебни производства пред АССГ и ВАС също следва да намери приложение разпоредбата в последната посочена редакция. На основание чл. 226, ал. 3 от АПК, при новото разглеждане на делото съдът се произнася и за разноските за водене на делото във ВАС. Предвид това че нормите относно присъждане на разноски в съдебно производство са процесуални, то те се прилагат и за висящите производства. Следователно в настоящото производство по адм. дело № 12800/2025 г., в което съдът следва да се произнесе и за разноските за водене на делото в предходните съдебни инстанции, следва да се приложи последната редакция на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, действаща към датата на постановяване на съдебното решение.

В допълнение съдът намира за необходимо да посочи, че съгласно приетото с решение от 25.01.2024 г. на СЕС по дело № С-438/22, член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Във връзка с горното националният съд не следва да се счита обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г. предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националния съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това дали е възражение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че всяко позоваване на автоматизъм, изключващ свободата на договаряне при определяне размерите на възнаграждението разкрива антиконкурентна същност. Следователно тази наредба не може и не следва да бъде обвързващ съда норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са

себестойността на труда и свободата на договаряне. В този смисъл претенцията на ответника с автоматично позоваване на Наредбата е необосновано.

Предвид изложеното, като се вземе предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, присъденото на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева (102,26 евро) за всяка инстанция е справедливо и съответстващо на предвидените в закона размери на правната помощ и на конкретното дело от фактическа и правна страна.

Водим от горното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 67 с-в

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на директора на ДОДОП – С., с която се иска изменение в частта за разноските на Решение № 10247 от 16.03.2026 г., постановено по адм. дело № 12800 от 2025 г. по описа на АССГ, 67-ми с-в.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: